

[Ømann.]

igennem i forventet omfang, efter at terminen var overstået, efter at julens krav til budgetterne var overstået.

Men der er sket mere. Nu bliver momsletelsen på el, telefon og licens strøget. Det svækker naturligvis den tilsigtede virkning af nedsættelserne, og det svækker den med det nette beløb af 600 mill. kr.

Endelig har regeringen — for at tilfredsstille venstres begær på andre områder — opgivet sine oprindelige hensigter, så vidt jeg har forstået, om at lade handelen med brugte biler nyde godt af momsnedsettelsen, hvilket efter min opfattelse ville være både beskæftigelsesfremmende og valutabesparende på kort sigt.

Disse frontafkortninger har finansministeren sikkert været tvunget til for at opfylde partiet venstres krav på andre felter, f. eks. med hensyn til kravet om 25 mill. kr. mere ned i foret til landbruget for bygningsinvesteringer, 370 mill. kr. til, skal vi sige direkte tilskud til byerhvervene, og så afskrivningerne, som der har været talt en del om her. De forbedringer — eller forværringer, skulle jeg hellere sige — der er gennemført, har kostet den nette sum af 600-700 mill. kr.

Der er grund til at glæde sig over den effekt, som momsnedsettelsen formodentlig vil have på byggeriet. Der er ingen grund til at nære disse overdrevne bekymringer om, at der skulle komme et byggeboom. Sker det, ja, så er der vel andre måder at regulere byggeriets omfang på. Det står vist efterhånden de fleste klart efter det boom, vi oplevede i 1972-73 og i begyndelsen af 1974, at der må direkte styringsmetoder til.

Vi har stillet ændringsforslag om, at brugtbilhandelen får momsnedsettelse, og at ligeledes el, telefon og licens får nedsættelse. Jeg skal anbefale, at man stemmer for disse ændrings- eller underændringsforslag.

Der er stillet et forslag af kommunisterne om afskaffelse af moms på madvarer og på medicin, et forslag, jeg gerne vil knytte et par bemærkninger til. Det er naturligvis et forslag, som i sin tendens har vores sympati. Men vi ville meget hellere, at man benyttede den metode, som vi tidligere har foreslået, og som også har været i funktion i nogen tid, nemlig at man yder en refusion en bloc for visse fødevarergrupper, for madvarer er jo et meget vidt begreb, der spæn-

der fra det mest nødvendige til det mere luksuriøse.

Jeg vil da også gerne give regeringen det råd, når og hvis momsnedsettelsen skal ophæves pr. 1. marts, at man så tænker på, om det ikke ville være fornuftigt at lade den afløse af en nedsættelse, en refusion af momsen på visse nødvendige fødemidler. Vi har tidligere fremsat forslag herom. Det blev ganske vist sagt, at der ville være visse varegrupper, hvor det ville være administrativt vanskeligt, men jeg havde indtrykket af, at disse vanskeligheder i høj grad var så at sige bestilt.

Et af venstres alibier for at lade sig slæbe til det forlig, som partiet jo alligevel til sidst stod og tiggede om at være med i, er de to lovforslag nr. 265 og nr. 266, det første om afskrivning op i den blå luft eller i hvert fald til 120 pct. og det andet om udvidelsen af investeringsfondshenlæggelsesordningerne. Som det rigtigt er bemærket af hr. Glistrup i betænkningen, er en ordning af denne karakter med henlæggelser jo ikke en fremme af investeringer i denne situation, men snarere en forsinkelse af dem. Værrer er forslaget om de såkaldte investeringsfradrag. Vi hørte for nylig hr. Bernhard Baunsgaard sprælle; han talte næsten direkte imod disse ordninger, og man skulle tro, at han ville sprænge forliget.

Jeg kan selvfølgelig godt forstå, at både de konservative og de radikale er forbeholdne, for her ser man partiet venstre begive sig på strandhugst i de mindre byerhverv og anstille sig som et byparti i konkurrence med de to andre partier. Det er alt sammen forståeligt. Men det er også forståeligt ud fra en reel bedømmelse af forslagene. For disse investeringsfradrag betyder jo penge lige ned i foret på dem, der i forvejen ville have foretaget udskiftninger. Disse tilskud vil derimod ikke fremme nye nyinvesteringer. Det vil de da ikke, så længe kapacitetsudnyttelsen her i landet ligger nede på 70-75 pct., jævnfør vismandsrapporten. Så kan regeringen naturligvis trøste sig med, at ordningen ikke bliver så kostbar som budgetteret, men er det egentlig ikke at stikke befolkningen blå i øjnene, når man fylder så at sige tomme konti ind i en tilsigtet beskæftigelsesfremmende politik, konti, som jo tager pladsen op for andre foranstaltninger, der kunne være virksomme.